

ТРИМЕСЕЧНО СПИСАНИЕ НА ГЛАВНАТА ДИРЕКЦИЯ НА СТАТИСТИКАТА

ГОДИНА II — СОФИЯ — КНИГА I И II

REVUE TRIMESTRIELLE
DE LA DIRECTION GÉNÉRALE DE LA
STATISTIQUE
II ANNÉE — SOFIA — FASCICULE I ET II

VIERTELJAHRSCHEFTE
DER GENERALDIREKTION DER
STATISTIK
II JAHRGANG — SOFIA — HEFT I UND II

Кирилъ Г. Поповъ

(Животъ и дейность като статистикъ)

На 6 май изтекоха три години отъ деня на ненадѣйната и преждевременна смъртъ на видния общественъ деецъ и дългогодишенъ директоръ и организаторъ на българската официална статистика Кирилъ Г. Поповъ, починалъ скоропостижно въ Женева, като делегатъ на правителството въ свиканата при О. Н. международна стопанска конференция презъ 1927 година. Неумолимата смъртъ неочаквано отнесе признатия достоенъ защитникъ на онеправдана България въ самия денъ на откриване конференцията, безъ той да може да изпълни възложената му висока държавна мисия и очакванията на многобройнитѣ си познати видни икономисти и статистици — *«да улесни конференцията на О. Н. съ своята широка и дълбока компетентность»*, както се изразява въ съболезнователното си писмо по случай смъртта му председателътъ на международния статистически институтъ Albert Delatour.

Трагична е сѣдбата на нашия народъ да изгубва своитѣ първи хора, най-заслужилитѣ свои синове, тъкмо въ моментитѣ, когато тѣ му сѣ най-полезни. Тѣ отнасятъ съ себе си своя творчески гений, преждевременната имъ смъртъ лишава родината отъ тѣхнитѣ велики дѣла, съ които тѣ можеха да бждатъ още полезни на своя народъ.

Кирилъ Г. Поповъ бѣ сѣщо единъ отъ ония, които ранната смъртъ ни отне въ пълния разцвѣтъ на творческитѣ имъ сили, въ периода на най-плодотворната имъ дейность, когато той можеше съ още редици дѣла да увѣнчае службата и заслугитѣ си за благо на страната и на своя беззаветно любимъ народъ.

Отрастналъ въ зората на освободението, като възпитаникъ на дейцитѣ отъ освободителната епоха, които изграждаха първитѣ основи на новата ни държава, Кир. Поповъ се предава отъ ранни години на служба на обществото и чрезъ солидната си научна подготовка, голѣми способности и неуморенъ трудъ успѣ

да се издигне до положението на единъ отъ първитѣ деятели въ почти всички области на нашия културенъ, общественъ и държавенъ животъ. Ала най-значителни и незаличими следи остави неговата четвъртвѣковна многостранна и плодотворна обществена дейность въ областта на статистиката и особено въ дѣлото по изграждане на българската официална статистика. Тукъ той прояви ценнитѣ си заложби на силенъ духъ, неизчерпаема енергия, голѣмъ практически усѣтъ и организаторски похватъ.

* * *

Роденъ на 25 декемврий 1859 год. въ гр. Варна отъ видно семейство на старопрестолния градъ Търново и като потомъкъ на почитани и заслужили на страната стари български родове, Кир. Поповъ прекарва първитѣ си детски и юношески години въ родния приморски градъ, дето завършва първоначалното училище и гимназиалното си образование до пети класъ. Презъ 1886 год. се премѣства въ Габровската пълна гимназия да продължи учението си въ VI и VII класъ. Още като ученикъ той проявява удивителна паметъ, рѣдко въображение и бележити способности по математическитѣ предмети.

Въ началото на уч. 1888/89 год., завършилъ срѣдното си образование, К. Поповъ постѣпва въ току-що открития математически отдѣлъ на новосъздаденото предната година Висше училище въ София. Презъ мартъ 1891 г., бидейки въ II курсъ, той бива заставенъ по политически причини да прекъсне учението си и да напусне столицата. Става учителъ въ Разградското окр. V-класно училище, отдето следъ 1-годишно учителствуване минава чиновникъ по митницитѣ, а следъ това въ клоната на Б. Н. Б. въ Пловдивъ. Следъ смѣната на политическия режимъ презъ 1894 год. той напуца чиновничеството и постѣпва отново въ университета да продължи